

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Theologica De Formulari Ab Illustrissimis
Episcopis Belgii Proposito In Causa Jansenii**

Claremontius, Johannes

Coloniæ, 1693

§. XX. Securus est apud Deum qui juxta Formulam præscriptam sensum
Jansenii ejurat, non ille qui detrectat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40333

Ita Thomistæ Iansenii sensum aversantur , ab Ecclesia ritè damnatum esse consentiunt , discrimen suum inter & illius sensum defendunt: èaque ratione immunes se ab omni suspicione servant. Hos imitentur , hos sequantur , qui volunt à sinistrâ , quæ de ipsorum doctrinâ habet , existimatione liberari. si quis falsò se infamari clamitat & gloriatur nostra sentire , inquit S. Hieronymus Dial. 1. cont. Pelagianos , tunc vera fidei præbebit assensum , cum aperte & absque dolo adversa damnaverit : ne audiat illud Propheticum , & in omnibus non est conversa ad me prævaricatrix Soror Iuda ex toto corde suo , sed in mendacio.

§. XX.

Securus est apud Deum qui juxta Formulam præscriptam sensum Jansenii ejurat , non ille qui detrectat.

DEnique nihil ad eluendam hæreseos labem præstantius , quam decretis acquiescere Ecclesiæ : quæ non litigiosis opinionibus fingitur , inquit S. Augustinus epist. ad Bonifacium Comitem , sed divinis attestationibus comprobatur. Necessitas illi parendi securos reddit ejus filios ; adeò ut non vereantur homines sensusque ipsorum damnare quos illa damnat : quin immò & illis anathema dicere qui aliter agendum esse sentiunt. Cunctas verò , inquit S. Gregorius lib. 1. epist. ep. 24. quas prefata veneranda Concilia personas respuunt , respuo: quas venerantur , amplector. Quia dum universaliter sunt consensu constituta , se & non illa destruit quisquis præsumit aut solvere quos ligant aut ligare quos solvunt. Quisquis ergo aliter sapit , anathema sit. Et verò proponente Ecclesiâ Formulare ad ejurandum sensum Iansenii , quis dubitet illam sibi apud Deum fidejussorem fore , si fidem Matri adhibuerit. Fidem , inquam , non simulatam , sed quæ sit veri nominis obedientia , per quam & consulitur famæ & satisfit conscientiæ & pax servatur Ecclesiæ. Quid autem Præsidij in tremendo summi Iudicis judicio expectare potest , qui vanâ proprii sensus præsumptione inflatus fidem detrectat : & , uti loquitur S. Augustinus lib. 2. cont. Donatistas cap. 5. , nimis amando suam sententiam , vinculum Sacrilegi Schismatis communioni præponit unitatis ? An forte vadem adhibebit ineluctabile animi sui judicium , quo sibi persuasit sensum Iansenii esse Catholicum , nec alium quam gratiæ per se efficacis quem continuatâ traditione tenuit Ecclesia ? Ita quidem sibi persuadent qui adversus firmissima

missima Ecclesiæ judicia obluctantur : neque dum unam fallibilitatem Ecclesiæ adscribunt , duplii se obnoxios esse attendunt , quārum neutra pro ipsis patrocinabitur apud Deum.

Illos utiq; falli in intelligendo quis sit sensus Iansenii ex dictis non est verisimile : sed nec Ecclesiam in eo fuisse deceptam , si non dicam infallibile , saltem certissimum est. Omnes , inquam , consentiunt quis sit sensus Iansenii ; adeò ut si liber aliquis de novo proferatur , ex ipso verborum apparatu seu involucro mox dicatur hic est sensus Iansenii : ita siquidem novi isti Libelli & ab Adversariis accusantur , & qui illos edunt sensum suum à sensu Iansenii discernere nec curant nec laborant. Quid igitur superest quò se in tribunali divino tucantur ? Nihil profectò aliud quam quod Catholicum esse censeant quod ab Ecclesiâ damnatum est ut hæreticum : & doctrinam gratiæ efficacis esse putent , quæ est gratiæ necessitatis & libertatem destruentis. In quo dijudicando cum Ecclesiam esse infallibilem fateantur , ipsi vero sint fallibles & neesse sit ipsis falli , solam pro vadimonio habent ignorantiam crassam , quæ tamen neminem excusat.

Reliquam porrò fidelium turbam , qui quomodo sensus Iansenii intelligendus sit ignorant , si Formulæ ab Ecclesiâ ad ipsum ejurandum propositæ subscripterunt , et si non intelligendi vivacitas , certè credendi simplicitas tutissimam facit uti testatur in simili S. Augustinus. Qui autem ex isto hominem genere imaginatione quadam veritatis ac pietatis illusi , uti loquitur idem Sanctus lib. de utilit. cred. , quam in iis qui decreta Ecclesiæ reluctantur effulgere arbitrantur , fidem Ecclesiæ in ejurando eodem sensu detrectant , hos utique habebunt procuratores. Sed quid ipsis profutura sit hæc procuratio declarat S. August. Hom. 12. : Securitatem tibi dedit Procurator ? Nihil valet securitas procuratoris. Domini securitas valet. Quæ est autem ista securitas vel mea vel vestra , nisi ut Domini jussa intente diligenterque audiamus : quibus nimis Ecclesiæ judicium particularibus quibuscumque præferendum esse præcepit.

Ampla hic se offert materia ad prærogativas Ecclesiæ ostendendas adversus quorumcumque malignantum cavillationes. Sed cum ea res ab aliis fusè tractata sit , & dissertatio nostra ad finem perducta , uno S. Augustini textu lib. de Utilit. cred. monitum te velim : Tametsi , inquit , dicere non valeo , monere tamen non desino : quoniam multi sapientes videri volunt , neque utrum sint dignoscere facile est : præceptis , quæ tanta Ecclesiæ autoritate firmata esse Deus voluit , libens obtemperes ; nec imaginatione quadam veritatis aut pietatis illusus sinas te abduci. Hæc meditare & sedulò perpende , ut cum tribunali summi Iudicis fistendus eris , securum te invenias.